

Sygn. akt V Gz 35/18

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zofia Wolna

Sędziowie : SSO Andrzej Znak, SSR del. Paweł Ptak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 roku w Częstochowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna (...) w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej (...) Spółki Akcyjnej (...) w W.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie w przedmiocie kosztów procesu

zawartego w pkt 3 wyroku z dnia 8 grudnia 2017r.

sygn. akt VIII GC 518/16

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w pkt 3 wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 8 grudnia 2017r. zasądzić od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej (...)w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 1 299,25 zł (tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu po ich stosunkowym rozdzieleniu;
2. w pozostałym zakresie zażalenie oddalić;
3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 113,82 zł (sto trzynaście złotych osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego po ich stosunkowym rozdzieleniu.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem w przedmiocie kosztów procesu zawartym w pkt 3 wyroku z dnia 8 grudnia 2017r. wydanym w sprawie o sygnaturze VIII GC 518/16, Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 446 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany przegrał proces, stąd powinien zgodnie z art. 98 k.p.c. ponieść jego koszty. Na zasądzone koszty procesu składała się opłata od pozwu w wysokości 229 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 1217 zł oraz koszty związane z opinią biegłego w wysokości 1000 zł.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pozwany, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 2 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji nie uznanie powoda za przegrywającego proces w części, w jakiej powód cofnął pozew co do kwoty 1.127,40 zł (na rozprawie w dniu 23 listopada 2017r. powód podtrzymał żądanie pozwu co do różnicy kosztów naprawy określonych przez biegłego a kwotą odszkodowania wypłaconego przez pozwanego tj. jedynie co do kwoty 3 445,21 zł);

- art. 100 zd. 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie rozdzielnie stosunkowo kosztów procesu.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1.122,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na jego rzecz.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego jedynie w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zauważyć należy, że w wypadku umorzenia postępowania, ustalenie strony wygrywającej i przegrywającej, uzależnione jest od przyczyny jaka spowodowała potrzebę wydania tego rodzaju postanowienia. Gdy umorzenie postępowania jest konsekwencją cofnięcia pozwu wskutek zmian w okolicznościach faktycznych zaszłych z woli stron procesowych, ustalenie strony wygrywającej i przegrywającej sprawę jest uzależnione od tego, który z podmiotów spowodował daną zmianę i w jakim czasie przed czy po wniesieniu pozwu. (vide np.: Komentarz do art. 98 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.)

W niniejszej sprawie umorzenie postępowania nastąpiło na skutek oświadczenia powoda, iż podtrzymuje żądanie pozwu tylko co do różnicy kosztów naprawy określonych przez biegłego a kwotą odszkodowania wypłaconego przez pozwanego tj. co do kwoty 3 445,21 zł. Natomiast wartość roszczenia określona w pozwie wynosiła 4 572,61 zł. Zatem nie sposób było uznać powoda za wygrywającego sprawę w całości i w konsekwencji zastosować art. 98 k.p.c. obciążając pozwanego całością kosztów procesu, skoro żądanie powoda w całości nie zostało uwzględnione. Stosownie do treści art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, przy czym przy orzekaniu o kosztach postępowania na podstawie art. 100 k.p.c. istotne znaczenie ma wynik sprawy w danej instancji oraz rozmiar wydatków poniesionych przez strony. Ocena przeprowadzana jest poprzez porównanie rozmiaru żądania uwzględnionego w wyroku z całym dochodzonym roszczeniem. Otrzymana proporcja powinna następnie posłużyć do określenia należnego stronie zwrotu kosztów. Zastosowanie art. 100 k.p.c. wymaga jednak nie tylko dokonania oceny ostatecznego wyniku sprawy, lecz podlega także dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej(vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012r., I Cz 106/11, LEX nr 1242990).

Rację zatem miał żalący, iż powód wygrał niniejszą sprawę jedynie w części, tj. dokładnie w 75,34 % i w takim też zakresie winien otrzymać zwrot kosztów procesu. Sąd Okręgowy nie podziela natomiast przedstawionego przez pozwanego wyliczenia poniesionych kosztów, w tym w szczególności dotyczących kosztów dojazdu na rozprawę. W niniejszej sprawie nie zostało bowiem wykazane, iż koszty dojazdu zostały przez pełnomocnika pozwanego rzeczywiście poniesione. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016r. wyrażonym w sprawie III CZP 26/16, OSNC 2017/5/54, kosztami przejazdu do sądu pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym - jeżeli ich poniesienie było niezbędne i celowe w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. - są koszty rzeczywiście poniesione. Koszty te powinny być wyszczególnione przez pełnomocnika w spisie kosztów (art. 109 § 1 k.p.c.), który podlega kontroli sądu na podstawie art. 233 k.p.c. (postanowienie składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2002 r., III CZP 13/02, OSNC 2004, nr 1, poz. 6). W niniejszej sprawie taki spis kosztów nie został złożony. Ponadto wniosek o zwrot kosztów dojazdu został złożony przez pełnomocnika pozwanego radcę prawnego M. M..

Natomiast na rozprawach stawiali się aplikanci radcowscy - B. P. oraz K. J.. Nie został również przedstawiony żaden dowód na to, że aplikanci radcowscy na rozprawy przyjeżdżali samochodem osobowym, który ma poj. silnika pow. 900 m³, co uzasadniałoby zastosowanie wskazanej przez pełnomocnika stawki.

Zatem koszty stron kształtowały się w sposób następujący: powód poniósł koszty w wysokości 2.446 zł, natomiast pozwany w wysokości 1.217 zł oraz w kwocie 987,25 zł tytułem kosztów związanych z opinią biegłego (k. 204 akt). Łączna wysokość kosztów postępowania wynosiła 4650,25 zł. Strony powinny ponieść koszty procesu w takim zakresie w jakim przegrały sprawę – powód (4650,25 x 24,66% = 1146,75 zł) a pozwany (4650,25 x 75,34% = 3503,49 zł). Skoro zatem powód faktycznie poniósł koszty w wysokości 2446 zł a powinien ponieść jej w wysokości 1146,75 zł, na jego rzecz należało zasądzić od pozwanego kwotę 1299,25 zł (2446 zł – 1146,75 zł).

Wobec powyższego zaskarżone postanowienie należało zmienić jedynie w części na podstawie na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1122,28 zł tytułem zwrotu kosztów procesu a w pozostałym zakresie zażalenie oddalić na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Na koszty postępowania zażaleniowego poniesione przez pozwanego składają się opłata od zażalenia w wysokości 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w wysokości 120 zł. Na koszty poniesione przez powoda składają się koszty postępowania zażaleniowego w wysokości 120 zł. Pozwany wygrał niniejsze zażalenie w 86,6%. Zatem na jego rzecz należało zasądzić od powoda kwotę 118,15 zł.